

Planlægningsspørgsmål skal også i fremtiden behandles i forbindelse med kommunens fremlæggelse af en strategi for kommuneplanlægningen og i forbindelse med den offentlige fremlæggelse af selve kommuneplanforslaget og selvfølgelig også i forbindelse med en senere lokalplan. Det skal understreges her, at staten har pligt til at påse, at kommuneplanerne er i overensstemmelse med de overordnede planlægningsinteresser. Også her gælder fuldstændig det samme som for det lovforslag, vi havde til behandling tidligere: Der sker en bevægelse begge veje, mere centralisering på den ene side og mere decentralisering på den anden side.

Hr. Torben Hansen var meget bekymret over, hvorfor vi ikke i denne sammenhæng, når vi nu har fat i planloven, også kunne kigge på byggeri i det åbne land osv. Jeg vil bare sige, at det ligger i hele processen i forbindelse med kommunalreformen, at vi har valgt – i gåseøjne – kun at medtage det, der har med det administrative i forbindelse med kommunalreformen at gøre, i de 49 lovforslag, som der er fremsat som følge af reformen. Hvis vi havde brugt anledningen til at ændre alle mulige andre ting med de samme lovforslag, kan enhver se, at vi aldrig ville blive færdige med kommunalreformen, men det er jo ikke ensbetydende med, at vi ikke kan vende tilbage til problemstillinger angående landzone, problemstillinger angående det åbne land, hvor vi i løbet af april måned får et bedre overblik, efter at AKF har afsluttet sin undersøgelse, og problemstillinger angående detailhandelen. Alle disse og mange andre interessante ting kan vi vende tilbage til.

Med forslaget vil VVM-opgaverne i fremtiden som udgangspunkt også blive varetaget af kommunalbestyrelserne, og VVM-pligtige anlæg vil kræve et tillæg til kommuneplanen. Opgaverne vil altså kunne løses i samspil med miljøgodkendelser, landzonetilladelser og forvaltningen af naturbeskyttelsesloven, som også vil blive placeret i kommunerne, så der kommer altså faktisk en slags sammenhæng i tingene. For enkelte projektyper vil det dog være sådan, at miljøministeren må påtage sig opgaven med VVM som følge af, at det kan være et projekt, der har meget stor udstrækning eller meget stor kompleksitet. Det kan være ved anlæg af veje, jernbaner og forskellige virksomheder, der udgør en vis risiko, at ministeren skal udarbejde VVM, og også sager om godkendelse af særlig forurenende virksomheder, f.eks. efter miljøbeskyttelsesloven, skal behandles af staten.

Kl. 15.30

Hovedstadsområdet indtager, som mange har været inde på, i planlægningsmæssig henseende en særstilling. Der er tale om et byområde med sammenhængende bolig- og erhvervsområder og fælles regionale friluftsområder og grønne områder på tværs af kommunegrænserne, og lovforslaget indeholder også i lighed med tidligere planlove særlige bestemmelser for planlægningen i hovedstadsområdet. Disse bestemmelser vil sikre, at hovedstadsområdet fortsat udvikler sig i overensstemmelse med fingerprincippet, som jo har været grundlæggende for byudviklingen i området i mere end 50 år.

Det forudsættes, at byudviklingen sker i forbindelse med de vej- og banebetjente fingre, og at de grønne kiler mellem fingrene fortsat sikres som rekreative områder. Det er der meget stor bevågenhed omkring, og som lovforslaget er formuleret, skal de ting selvfølgelig fastholdes, også i det fremtidige system. Det er forudsat, at konkretiseringen af principperne vil ske i en dialog mellem kommunerne og de statslige myndigheder, og kommunerne skal ligesom i det øvrige land selv udarbejde deres kommuneplaner på baggrund heraf. Det er regeringens opfattelse, at der hermed er skabt et tilstrækkelig fleksibelt system, der gør det muligt at fastholde kvaliteterne i den hidtidige planlægning og samtidig i dialog med kommunerne gøre det muligt at videreudvikle hovedstadsområdet som et vel fungerende byområde.

Mange har været inde på, og det er jo også rigtigt, at lovforslaget indeholder en helt ny plantype, nemlig den regionale udviklingsplan, som skal udarbejdes af regionsrådene. Udviklingsplanen vil ikke være en konkret plan for anvendelsen af de enkelte arealer i regionen, sådan som vi kender det fra de nuværende regionplaner, der jo er meget, meget detaljerede helt ned på enkeltarealplanet. I stedet skal den regionale udviklingsplan tegne en overordnet og langsigtet strategi for regionens udvikling inden for en række højt prioriterede emner: byer, landdistrikter, udkantsområder, natur og miljø; erhverv, beskæftigelse, turisme, uddannelse og kultur. På en lang række felter skal den strategiske udviklingsplan gøre sig nogle tanker og komme med visioner for, hvordan området skal udvikle sig i fremtiden.

Mange har sagt noget meget kritisk om det, og hr. Torben Hansen var meget bekymret ved sin oplæsning af sektorkapitlet i Strukturkommissionens rapport om, at der stadig væk er be-